

דן בן-אמוץ טוען שמטרידות אותו קטינות, פנינה רוזנבלום חוזרת לשיר ורפי גינת מפחיד נהגים

■ **פנינה רוזנבלום חוזרת לשיר.** השבוע היא הקליטה שני שירים חדשים, אחד אישי ואחד ברוח התקופה. השיר השני נקרא עם ישראל חי בקושי ומילותיו הן כדלקמן: העליה בירידה / והעולה יורד / כאן השימחה

// העבודה היא ערך-על / את זאת כולם אומרים / או כל אחד עובד אבל / עובד על אחרים // כשהשאלות עולות / עונים רק - אין תגובה / במקום לשאול שוב שאלות / חוזרים רק בתשובה // אך בין פטיש לבין

שהכל היה קטן ותמים / ימי מחסור עצובים / מאז יידי / עברתי ררך ארוכה למדי / הגורל היטיב עימי עד בלי די / לו ולי היה כדאי // מעשי ושמי / נהיו מזמן נושא שיחה לאומי / לכן כדאי, השכתי אז לתומי /

מאור לאהוב // וככל יום / להגשים במציאות עוד חלום / ועם זרם השיגרה לא לזרום / את החיים שוב לטעום // לא לעצור / להמשיך תמיד לבנות ולצור / תוכניות בתוך עצמי לא לנצור / לא לחיות כמו במצור // ולשופטי / אומר שלו חייתי שוב את חי / לא הייתי משנה את דרכי / מילות ועד קץ ימי //

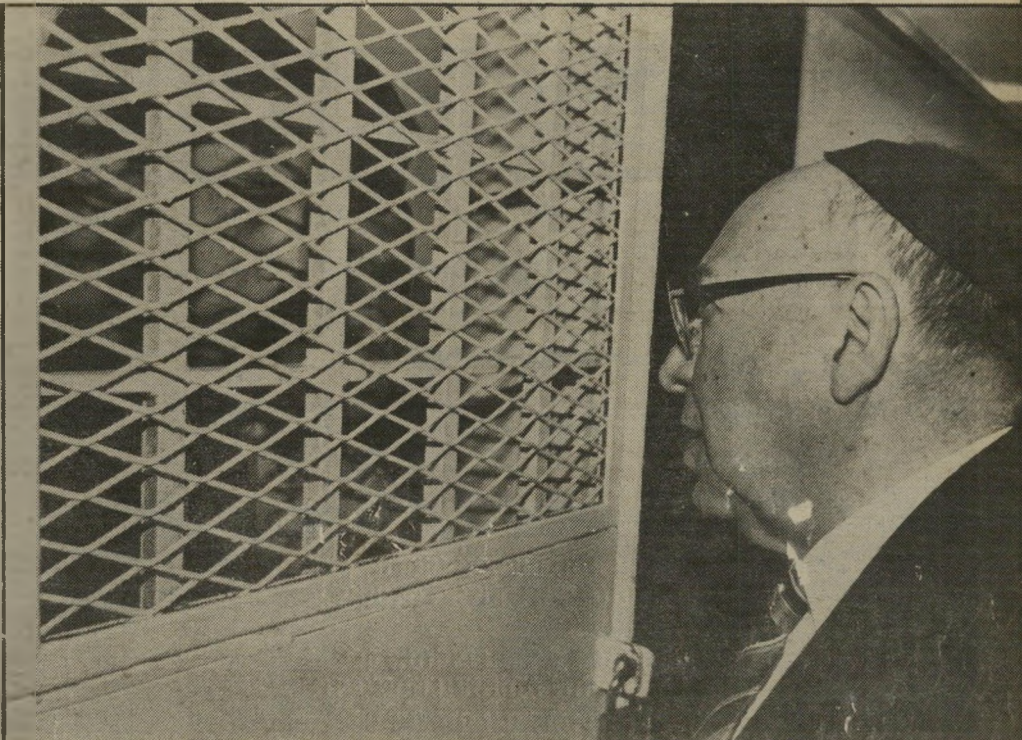
■ **רוזנבלום, שתחגוג השבוע את יום הולדתה ה-29,** מקווה להשלים בתוך זמן סביר את אלבומה אריך-הנגן הראשון.

■ **העיתונאי אמנון אבר"ם** מבייץ, הזר מארצות-הברית אחרי שמונה חודשי לימודים, ועורכי מעריב כבר פינו לו חדר, כדי שישבו לכתוב את הטור

אחרים. גם דברים אלה הוקד לטו, ללא ידיעת ראש-העירייה.

■ **חברי ועדת-הכלכלה של הכנסת** היו אורחי נאות מרפא בים המלח וקיבלו הסבר מהמנכ"ל, סמוי פזוויג, על החולים שבאים למקום. הוא הסביר שחולי הפסוריוזיס, מחלת-עור, אינם מתים, אך גם אינם מבריאים ממנה, ונאלצים לשוב לישימהלח בכל שנה, לצורך קבלת טיפול נוסף. העירייה ח"כ המערך **שולמית אלוני:** "אה, איזו מחלה כרוכה."

■ **עורכי ספר הטלפונים** המי סוגג, בידור ובמה קיבלו שיחת טלפון לא שיגרתית. הסופר דן בן-אמוץ טילפן למישרדי החברה וביקש שישמיטו את שמו מהפירסומים, כדי שנערות

יסקר בורג שר-הפנים זוכה בסקירה מטווח קצר מבין הסורגים. בורג (למעלה), שלא ביקר במקום מזה זמן רב, התעניין במתרחש מאחרי הסורגים. ח"כ העבודה, רפי סוויסה, שהצטרף לסיור, גילה לעומת יאח עניין בעבודת העצירים בבית-המעצר של כלא רמלה - שבו הם עובדים במילטשת יהלומים.

סדן / בין שיח ללוחם / עריני יש חלום קטן / ויש מי שחולם // ■ **שני השירים,** נכתבו על-ידי **ידי ייאל ריפל** והולחנו על-ידי **ננסו ברנדיס** ושניהם מושרים בקצב הרוק הקיצוני. לצורך כתיבת השיר וידוי אישי נאלץ ריפל לשבת יותר משעתיים עם הזמרת, כדי לתחקר אותה על חייה, והתוצאה: **יש לפעמים / מול עיני חולפים אותם הימים**

קצת לספר על עצמי // בגוף של אשה / מסתתרת לה תינוקת רגישה / אשר חיפשה פיגוק אך גם התעקשה / אולי, פשוט מחולשה // יש לי כבוד / לדרברים יפים, לזוהר והוד / לרומנטיקה שיש בה מן הסוד / אותו חושפים עוד ועוד / רוצה עד איז סוף / להיות עימו יחדיו לרע וטוב / גם אם רחוק הוא להרגיש שהוא קרוב / פשוט

היחידה / היא השימחה לאיר / לכל אחד חשוב בלי די / מה יש אצל אחר / וכל שכן מציץ אלי / ורץ כבר לספר // אז החזירו את אשר לקחתם לי / כי לא אותה / תנו לי רק מה שהבטתם לי / לא רוצה יותר / אוי רצני הלא תבושי / עם ישראל חי בקושי // כל יום עוד מס ועוד היטל / מוכרים בלי קבלות / וארץ זו היא ארץ של / מיסים ונפלאות

צעירות, מדבריו לא יטרידו אותו. ואכן, פרטיו לא פורסמו.

■ **מפיק פסטיבל הילדים אבשלום ריבין** מצא במופע המסכם של הפסטיבל עיסוק חדש. הוא הבחין במחסור בסדרנים באחד מאגפי היכל התרבות ימיהר לכוון את הבאים לאולם. רוביו הביא במיוחד מהולנד את בימאי הטלוויזיה **ראלה עינבר** כדי שיצלם לי קאסטות-וידאו את הדופעה האחרונה.

■ **רפי גינת,** מפיק ומגיש תוכנית הצרכנות, כלבוטק, כבר רגיל לאימים ברצה, שהוא מקבל בביתו או במערכת התוכנית בקרייה בתל-אביב, הגל האחרון, ולדעתו הגדול ביותר, היה דווקא אחרי ששורה כתבת תחקיר על הזיהום בשאורמה שנמכרת בחוצות הרחובות. לעומת זאת, מספר גינת שכאשר הוא נוסע בכביש בינעירוני, נהגים שנוסעים מעל המהירות המותרת ועוברים אותו, מאיטים את מהירות הרכב אחרי שהם מזהים אותו.

הפופולארי שלו דו"ח, אך בפגישה הראשונה של אבר"ם מוביץ איתם. הוא ביקש דבר יוצא-דופן: חופשה נוספת. העורכי כים המומים נענו באי-רצון כולט. מכיוון שהוא עדיין לא החל לכתוב הוא גם מדיר את רגליו מהכנסת.

■ **מה באמת חושב ראש עיריית תל-אביב שלמה (ג'י-צ'י) להט על בוחריזו אילו הוא ידע שכל מה שיאמר השבוע, בסיור במפעל הקטן של האמו יעקב אגם מוקלט,** יתכן שהיה נוצר את פיו. באותו סיור במפעל אורמת ביבנה, הציג אגם את פיסלו הסביבתי היקר שיוצב בכיכר דינגון. הסיור כולו צולם לטלוויזיה הלימודית. אחר מעורויו של צ'י'י לחש לו שעליו לקצר בסיור, כי מחכים לו בלישכתו. להט, שנראה מרוצה מהפגישה עם האמו, שהוא אחיו של ראש עיריית ראשון-לציון לשעבר, **חנניה ג'יבשטיין,** אמר: **יש לי שיטה, ארבע וחצי שנים הם רודפים אחרי. חצי שנה אני רודף**

עודד תאווי פגש במסיבה את צ'אן (חננאל) קנסטה, שמאז הופעותיו בשעה טובה הוא הפך האישיות המדוברת ביותר בישראל. תאווי, שמעלה הצגות-יחיד שבהן הוא עוסק בטלפניה ובפרהפסיכולוגיה, מצא שפה משותפת עם היהודי-האנגלי מעוד סיבה: אביו, מאיה, האיש שגילה את קנסטה בשנת 1938 ואירגן לו הופעות בחיפה, באולם פאנורמה, ובקאזינו המקומי.